

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΠΑΡΑΝΙΩΝ ΗΡΟΑΝΘΡΩΠΩΝ. — ΑΘΗΝΩΝ. Ἐτείσια δρ. 50. — Ἐκάμην. δρ. 18. — Τριψ. δρ. 8. — ΕΠΑΡΧΙΩΝ. Ἐτησ. 38. — Ἐξαμν. 18. — Τριψ. 10. — ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ. Ἐτησ. φρ. χρ. 45. — Ἐκάμην. φρ. χρ. 18. — Τριψ. φρ. χρ. 10. — Επα. φρ. χρ. 50. — Τριψ. φρ. χρ. 16. — **ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΑΡΙΣΙΟΣ. ΑΓΓΕΙΩΝ.** [Ἐν τῇ τειταῖοι σελίδῃ ἀπόντι μεταβαλλόμενοι ὁ στίχος ἄπει λεπ. 20. — Δις λεπ. 20. — Ιντακάλ. λεπ. 18. — Δεκάκις λεπ. 10. — Πεντεκοκτώνας καὶ πέντε λεπ. 5. — Ἔν τας λοπάτας κατὰ τὴν διατίτρων τῶν ΔΗΜΟΣΙΕΥΣ ΛΕΠΤΩΝ. — Αλλογραφίαν ὁ στίχος λεπ. 30. — Μετὰ τὸ δεύτερον τῆς θυμογραφίας λεπ. 30. — Πρὸ τῶν Παντούον δρ. 1. — Μετὰ τὰς Εἰδόντων λεπ. 2. — Μετὰ τὰς Ιπανάκων λεπ. 3. — Πρὸ τῶν Τηλεγραφήμάτων δρ. 4. — Μετὰ τὸ κύριον άρθρον δρ. 6. — Εἰς ἴπαντες οὐδένας καὶ οὐδένας πάντας γένεται ἀνάλογος ἔκπτωσις. — Αποτελεῖ αὐτοῖς καὶ αἱ εἰποτελεῖαι δέοντος ὡς ἀπεινύοντας: «πρὸς τὴν θειάσινον τοῦ Φεβρουαρίου δεῖσις... — ΓΡΑΦΙΔΑ. — Οὐδὲ Νεανίς

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ. — 29)10. Παρασκευή. — Καλλινίκου και Θεοδότης μαρτύρων. — St Laurent M. — Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρᾳ 5, λ. 10. — Δύσις ὥρᾳ 6, λ. 59. — Σελήνῃ 4 ἡμερῶν.

ТНЕГРАФИМАТА

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΧΑΒΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27 Ιουλίου. Εἰς τὴν κηδείαν τοῦ κ. Eudes, στρατηγοῦ τῆς Καινούργιας, ὑπέρων περὶ τας 15.000 διδαχητῶν. Οἱ αναπεπλεμέναι ἐμβὰτοι σημαῖαι καὶ ἡ ἐπιστειλθεῖσα στάσις τοι πλήθεροι προέβησαν διό στους πάντας ἔρδαις. Τὴν ἀστυνομίας ἀδυνατουσῆς νὰ υπερχρήσῃ τοὺς διδαχητῶν, ἡ χωροσυλλογὴ μακράσθη νὰ ἐπιστρέψῃ κατ' αὐτῶν διὸ κονταύσαν. Πολλοὶ ἐπιγνώσθησαν, πάσιστοι δὲ συνέ-
ληφέσθησαν. Οὐδέποτε διέσδιον ἔλαβε χωραν ἐν τῷ νεκροταφείῳ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ταφῆς.

ΒΕΡΟΑΙΝΟΝ 28 Ιουλιού. 'Η ε'Εθνική Εφημερίς λέγει, ότι διά
χ. Βίσαρπι είναι λίγα πάρα στηριζόμενα έκ των αποτελεσμάτων της έν
Πετρούπολης ανανευτείσεως. Νομίζει την ειρήνην έξησφαλισμένην διά
τια καιρού.

ΔΟΝΔΙΝΟΝ, 28 Ιουλίου. 'Εν τῷ συμποσίῳ τοῦ λόρδου Δημάρχου τοῦ Λονδίνου ὁ μαρκήσιος Σάλονσβρυκ ἀπήγγειλε λόγου, ἐν ᾧ ἔθεσεν τὰς στρατηγικὰς τάξεις πάνων τῶν βοσκέων τῆς Εὐρώπης. 'Ο κ. Σάλονσβρυκ ἔκφρασε τὴν ἐλπίδα δι τοῦ μετά τὴν ἐπερχόμενην ἡ Ρωσία δι συμβάσεων, μετά τῆς Γερμανίας ποὺ δια-

τηρήσαν την είρηνή τους. Η Αγγλία δε προσπάθησε να συντελέσῃ και αύτή έπιστης επί την διάτηρην της είρηνος.
Οικείων περὶ τὴν Ἀγγλουν διαμάχουσι. Σώλασθου εἶπεν, διτὸν καταστάσιον τὴν γόραν ταύτην εἰνα καλὴ καὶ εὖ δὲ ἡ Ἀγγλία εἰνα πάντα τοτε διατεθεῖμεν τὴν ἐκκένωσθαι αὐτῆν, διτὸν η στιγμὴ δεῖ εἰνα κατέλλογο.

Οποιος ἂν φάσῃ τὴν Βούλγαρον

"Οσον ἀφορεῖ τὴν Βουλγαρίαν, δὲ Αγγλος πρωθυπουργὸς ἔξεφρασε τὴν
βασιλείαν διὰ μέσου αἱ Δυνάμεις, μηδὲξιρουμένην καὶ τῆς Ρωσίας,
οὐδὲ ἄφησον τῷ βουλγαρικῷ λαῷ τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἔκλεψῃ τὴν πο-
ρείαν του.

ПРАКТОРЕИОН РЕОУТЕР

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28 Ιουλίου, ὥρ. 6.35^{π.} μ. Ἐν τῷ λόγῳ, διὸ διαρκεῖσθαι τοῦ Λονδίνου δύνανται συμπάσιον, εἰπεν, διὸ μελάνη πάντων τῶν κυβερνήτων τῆς Εὐ-ώπης εἰνὶ ἡ ἐξαρχίας δικράνης εἰρήνης, διὸ πάντα τοῖς πολιτικοῖς ἴνσησται δημόσια ἡ πεπονθίσμενη, διὸ εἰς τούς ἔνοχοὺς ἀπίσταλλεται ἡ μὴ ἀνθρώπων αὐτῶν ἡ πράκτων πατέστησα της Βουλγαρίας, καὶ διὸ τῆς συνεντεύξεων τῶν δυο αὐτοκράτωρων τραπέντων ἡ προσδοκία περὶ πολιτικῆς προσεγγίσεως Ρωσίας καὶ Γερμανίας.

Αγγλικά πάγια	99	¹ ₂
Αίγυπτια χρ. 5 ^ο	102	¹ ₅
Ηνωποιημένον	83	¹ ₈
Τουρκικόν 5 ^ο	44	¹ ₈

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τάπαρχει λοιπον και γλωσσικὸν ζήτημα ἐν Ἐλλάδι: ὑπάρχουσαν ἀκόμη οι συζητήσεις και διατείνουμενοι διτοι οι νεώτεροι: "Ἐλλάς ὅφειλεν ν' ἔσταθμον ταύτην μᾶλλον ἡ ἐκείνη τὴν γλώσσαν" ὑπάρχουσιν ἐπὶ τέλους ἀκόμη οι φρονοῦντες και ὑποτετρινοῦντες οι θεῖοι μῆνοι γλώσσας τῆς νέας Ἐλλάδος, η γλώσσα δι' οὗ μαρτυρεῖται η κοινωνία αὐτῆς και οὐ εὑρυηθῇ ο πυνθαντικὸς αὐτῆς ὄριζων οὐδὲ δια τὰς ἐκδηλώσεις τῆς διανοητικῆς ὑπάρχουσας, η γλώσσα σύντις εἰς θημωδίας· καὶ οἱ τοιαῦτα φρονοῦντες οι μόνιμοι εἰναὶ έτοι: τῷ Φύγαρῃ, τῷ δια τοῦ μειλιάρδου τοικινήσαντι κατ' αὐτὰς τὸ ζήτημα, διὸ κρίνουσι περὶ τῆς γλώσσας αὐτῆς διὸ πάντας ἔκεινος, απὸ τοῦ στοιχεστρεοῦ του, μακρὸν τῆς συνώνιας ἡνὶ τὸ ζήτημα αὐτὸν ἀμφισβεῖται καὶ ἐν ταῖς κρίσεις τοῦ ἐμφορεύσαντος ἀπὸ μελετῶν μετασκαλιτῶν και ὑπὸ ἀπὸ τῶν πατραρχῶν, δηι, οι πλεῖστοι τῶν τοιαῦτα φρονοῦντες μούσιον ἐν τῆς κοινωνίας ήτις ἀπεράθηθε ηδη ἐπὶ τοῦ ζήτηματος αὐτοῦ, λοιπον και γραφεσσι τὴν γλώσσαν τῆς κοινωνίας αὐτῆς, πάντη περοῦν ἔκεινος ἢν προκηρύξουσιν οὓς τὴν τὴν μόνην ἐθνικήν, ηδη τῆς Δημοκρατίας, και τὴν ὅποιαν ἵσια οὔτε νε δημιλήσωσιν κερδεῖσιν ούτε να γράψουσι θύμαται!

Δύναται τις νὰ κατανοήσῃ τὸν ἔρωτα τοῦ κ. Ψυχάρη πρὸς
γλώσσαν, ἢν φρονεῖ διὶ σὺντος καθιέναισαν τὸν τύπον ἐν τῷ
ιδίῳ τους ἀλλοὶ καταλαμβάνονται ὑπὸ τοιούτου ἔρωτος πρὸς
ἄγματα ἀτέλεστα καὶ ἐπεργάματα τῶν οὐδὲνδες παρα-
πολικούμενά καὶ λαλούντων τὰς δημόσιας ἡμᾶς γλώσσας² δύναται
νὰ κατανοήσῃ πᾶς δὲ κ. Ψυχάρης τὰ μὲν παιδιά του ἐντὶ δια-
τας ἐν μέσῳ κοινωνίας λαλούσις γλώσσαν προσομοιάζεισαν
τοῦ βιβλίου του, δηλαγέστα δὲ τὴν μιώσας ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἐλ-
λαγα καὶ λιγὸν ἔνωρις ἀποξενωθεῖς πατέστη ἐλληνούσουν ἀνταπο-
τί, τὴν πρώτην πατρίδα του ἀρέσκειναν νεράδαν διαβάλλεται ἀπλῆγ-
η καὶ τὰς ἴδεις, μὲν τοὺς ἄγιους ἔνθυσιασμούς
ἔθνεσσερίς εἰσὶ τὰς τραχεῖς³ καὶ τὰς τραχεῖς⁴ τὰ ψευρέσις φρά-
της δημόσιως εἰς τὰ κελεῖται δύναται νὰ κατανοήσῃ πᾶς
ταῖς γλωσσαστογιακαῖς του μελέταις δὲ κ. Ψυχάρης λογικούσιατα
ἡλικίην εἰς τὰ συμπεράσματα τὰ οὗτοι ἐνέργον πεποιηθεῖσι
διτὶ διὰ τὸ θέως αὐτὸν δὲ πρωταρμένον μὲν δράση μόνον διὰ
διπλῶν καὶ τῆς τολμής ἡ μόνη ἀρμόζουσα γλώσσα εἰν τῇ
ἡγεμονίᾳ.⁵ Ἀδυνατοῦμεν δύμα νὰ ἔννοηστεν τοὺς παρ ἡ-
νισσάτος τῆς δημόσιως γλώσσας τοῦ ὥς ἐπειδὴ τὸ πολὺ ἀγνοοῦσι,
οὐδὲν μὲν μεμψιμοιροῦνται διὰ τὴν ἀτέλεστάτην παρ ἡμῖν φι-
σιογένην καὶ καλλιλογικήν ἀνάπτυξιν ἐνδιῆ ἀπὸ ἔπειρος οὐ μέσον τῆς
πεζόνεως τοῦτο ἀξέσσων εἶναι τοιοῦτοι λαγωνάσια γλώσσαν στερέωμένων γραμ-
μῆσι, κατ τὴν δημολογίαν τουν, τοὺς ἐπικαταστάμενους τὴν ἀνάμειρ-
την⁶ Ἐλλάδος ἀπὸ τῶν τιθορθρῶμαν καὶ τοῖς συγκοινωνίας
δὲ ἐπίειν τὸν θεικῶν πόθουν ἐξαρπάντας ἀπὸ τῆς ὑλικῆς
νομάσσων τοῦ ἐλευθερούς κράτους, καὶ ως δὲ κ. Ψυχάρης φρο-
νεῖς δὲ ὁ πατριωτισμός παρ⁷ Ἐλλάστων δὲν ἐμρύεταις οὐ
τῆς φυσαντελάσαις καὶ διὰ τῶν νευρωδῶν φράσεων τῆς δη-
σμούς γλώσσας⁸ τοὺς ἀνυπομονοῦντας να ἰδωται τὸ πνεῦμα τῆς
θέρεως⁹ Ἐλλάδος αποκαθιστάμενον καὶ παλιν ἐν τὴν μέρο-
παν θέσιν ἐπειδὴ τὴν παγκοσμίαν ἐπιστήμη καὶ Ισχυριζόμενον
επειδὴ τὴν γλώσσαν τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους αἱ
Ἐλλαγκαὶν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἀποκαλύπτεις οὐ δὲ μηρυμένωις
τῆς γλώσσας ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ μελέταις τοῦτον

τικα τραγουδία τῶν δούλων ἡμέν γονέων καὶ ἐγράφη τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Ψυχάρη.

τούδι τού τουρκοκρατουμένου ήμερων λασεν τα δόπια θέν ἐγέρθοντο
ἄλλη ἐψήλαντο και εἰς τοὺς ὅληνσ τοῖς στίχοις τινῶν τῶν "καβ'
μαζ" νεοταρασσόδην οἱ ὀπώραι γράφονται ἀλλὰ θέν φύλλωνται.
Αλλ' ἀρέσκονται τὸν κ. Υψήλαρην πρός τὸν πρὸ τοῦ ἀποκρι-
μοῦ, ἀποτονούνειν μεταξὶ τῷ μετέπειτα θεραμβῷ συγχρητησίων
τὰς αἰσθηματικὰς καλλιλαγῆς τοῦ βρύσιον τοῦ, μιαν μύστασιν
αἱ μιαν παρέβαλησιν· ἡ μύστασις εἰνα νά ἐμβιληνὴ τὴν ἄ-
γνωστον τοῦ "Ψωμοῦν" τοῦ κ. Σωμοῦ· ἡ γλώσσα τοῦ "Ψωμοῦν"
ἥτις εἶναι καὶ καθ' αὐτὸν καὶ οὐ μιαν μιαν εὖν ἐπλέσθη ὁ κ.
δέν ἀρέ έπους οὐ κ. Ψυχρέρης πρὸς δοτούσαν τῶν δύο γλω-
σσῶν, τόπος ἐγνή καὶ μιαν δή την καθηρεύουσαν προσπελάζει· πε-
σσότερον ἡ γλώσσα αὐτῆς ἡ ὑπὲρ πάντων τοῦ Ἐλλήνων σημε-
ιώματος μηδεμὴν ίδει καὶ τὴ παρεπιδήμης ήμῶν· ὃς ἐπειδοῦθεν οὐ κ.
ψυχρέρης εἴτε τὴν ἀπὸ τῆς καθηρεύουσας εἰς τὴν δημάραθη μετά-
ποντας ἔνδο τημάχιος τῆς Ἐλλ. Ποιητικῆς Δικαιομάχης· τὸ ἔρ-
γον αὐτὸν πιθανὸν καὶ μια ἐνθύμησιστα τούς εὖν Ἀθηναῖς. Νισσαίος
ἢ δημάραθης δῶν καὶ τὸ Γαῖαῖς τους, ἀλλὰ—έστω καὶ περὶ
υπού βεβίσκοις τοῦ κ. Ψυχρέρη· οὐδὲ οἱ κωμοί τῆς Ἐλλάδος, οἱ
ενας ἔχοντες σχέσεις πρὸς τὴν Δικαιομάχην, θῶν οντούσαν τὸ
μαδες αὐτῆς κειμενον εἰ καὶ γνωρίζοντες ισως ἀπὸ στήθους τὸ
θύρων.

στον Επίμεμουσαν διότι θα πάρεις γλώσσαντα Κήπων, ήδη συγχρηματική τὸ
τρώμα καὶ οὐλὴν ἡλικίαν καὶ εἴη θεωρία, διότι ἐν τῇ πράξῃ,
οὐ τούτοις μάλιστα καθ' ἀπόκτης, εἰς τὴν τετραπλεύρην πολι-
μονίην μηδένας θεῖν τούτου φένειν αὐτῷ. Ισούστος παραπλεύ-
ρην εἰς τὴν Β. καὶ λωγίαν· αὐτὸς ἀλέκτων μεταβοτά τῶν εἰν αὐ-
λημονεύουσαν ἔλληνας διηλέκτων τὴν ἀρμόδιωτέρων ἵνα κα-
τέρη ἐστιν· καὶ διότι οὐδεὶς δύναται να τούτῳ μηδένι δινεῖν
ος τῆς δημάδων γλώσσας τυχεῖν ωριμέστως, καθειρωμένος,
της γραμματικῆς τῆς γλώσσας αὐτῆς· μέχρι τούτης δὲν διεπωντὴ
ταῖς διαφόροις αὐταῖς διαλέκτοις ὁ αὐτὸς γραμματικός ταῦτα
την ἐφέρεινος ὑπὸ τοσαντῶν διαρρόους μορφάς· ὁ Ρουμε-
νός λέγει· Καὶ τούτος ὁ Ἡλέτης.

ται νὰ χαρακτηρισθῇ σύτω· καὶ ἂν ὑπάρχῃ τοιωτή η γλώσσα
εὐτῆ, ή διεμορφωσαν μακροὶ δουλείας καὶ ποιημάτων αἵωνες,
η γλώσσα εἰτή πδ.; Ήσε μυνατὸν νὰ γένηται ἀπατητὴ εἰς θίνος
νεροῦ, ὅργανον ἐπὶ τὰς καταπιθετὰς τῆς μυανίας, δεό-
τῶν καλαισθεικοῖν, ἀπὸ τῆς καλλιλογίας ἀπολαύσεων, ἔ-
ληστον πολιτεύσων καὶ προσδύου;

"Αλλοις τε ἐδίωμεν ἐπὶ τὸ πρόχματα δὴ ή πινευματική περιστασία - θέρη καὶ ἄλλη - ἀπὸ ἑγγύοντας εἰς ἀπεθεσάριτο τὸ ἡμέραν έθνος περιβάλλεται τὴν γῆλωσσαν ή τὸ ἔνομαν εὐθεώς οὐκέτι τῷ νέφῃ τοῦ θύμῳ ἀπέκτει ἀμφορώταν. Διηδύμων δὲ τούτου πεποντοῦ τῆς τελείας ἀρχαῖς τοῦ γλώσσης ἀρρύθμετο, τὸ πλεύσιον τῶν γραμματικῶν καὶ τεγγυολημάτων, διασφραγίζεται πάσας τὰς πινευματικὰς αὐτοῦ ἀνάγκας θεραπεύουσαν. Τὸ ἔργον αὐτὸν τὸ ἐνστιτεῖται, τὸ μετρίσιο τελούμενον ής ἀρωγῆ τῶν δια σκάλων, οὐδεὶς δύναται νέαντας οὐκέποιτε περακωλύσει.

Είς άλλα τινά κράτη, καὶ ίδιος ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν ἡ πολλαὶ λα-
ῦσαις διάλεκτοι συμβαίνει τούτος· γράφονται βιβλία καὶ ἐφημέ-
ρες ἐν ταῖς διαλέκτοις αὐτῶν· ἀλλὰ τὸν ἀρχεῖ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἰτα-
λίας ἀπό τον ἑνόντα τις· διότι πρόκειται περὶ διαλέκτων, ὃς ἡ
επιτοπιανὴ λ. χ. καὶ ἡ Πεδεμόντιος, οἱ δοταὶ καὶ φιλολο-
γοῦσιν ἰδιαίτερον καὶ μαρρήν γλώσσην, οἵτις εἰπεῖν, αὐτο-
λοῦς, καὶ ὁν ἔπειτα συντάσσεται ὑπὸ πληθυσμού ὅριμουσαν
ἢ ἐκτοπισμότα· ἡ Πεδεμόντιος λ. χ. προσπελάσει πολὺ πλέον
Γαλλίῃ ἢ τῇ Ἰταλικῇ γλώσσῃ ὡδεῖς ὄμοις Ἰταλὸς ἐσκέ-
πτο νά συνηγρήσῃ ὑπὲρ τῆς ιδιαίτερης αὐτοῦ διαλέκτου
κατόν της καθηρευόσης ἕνεκνη γλώσσης, τὴν ὅποιαν βε-
βιώσεις διδόναις ίδεομενοὶ ἡ μητρόπολις καθηρευόσα, δόπος καὶ ἡ
επιτοπιανὴ, ἐξ ἄλλου, κατὰ τὸν κρίσιον τῶν καλῶν
τὴν εἰδότων αἰματάλειαν πρὸς τὴν μητρόπολιν ἐδημόσιον πρὸς ἣν
λλούς ἔγει τοὺς κοινοὺς χαρακτήρας. Ἐν Ἐλλάδι ἐσκέψθη
κανεὶς τὰ γράμματα ἐφημέριδα· ή βιβλίον εἰς τὴν δημόσιον δικαίω-
νη κατατελπότερον ὑπὸ τοῦ λαοῦ· Καὶ οὕτως οὐδεὶς αἰσθάνεται
τὴν ἀναγκὴν αὐτὴν δὲ σημαίνει τι τὸ ἀρνητικὸν αὐτὸν
νόμουν.

έτη την περιπτήσην ταύτην ἀντίκειται ή περιεργος πλάνη εἰς διατάξεις ποιητή τινας ἐκ τῶν νεωτέρων παρ' ἡμῖν, ἀρεσκό-
ντα περιβόλαιον τούς στιχους των μελάτης δια τῆς ὅμηλους· τὸ
ἴδιον μὲν εἶναι περιέργον καὶ ἔξιον τοῦ περι τὴν
φράν φιλολογίαν ἀπογειουμένους· τῶν οἱ ποιηταὶ οὐτοὶ προσ-
τάσσουν τὴν ὅμηλην ἑπτὴν ίδειν καταστᾶσιν ὅμηλοτεροις
πλειόνων ἀναγνωστάσιν καὶ ἐνοισθέντων· λέγονταν ἢν καὶ γι-
σκάμενοι διότι βέβαιοις αὐτοὶ γνωρίζουσιν ὅτι οἱ ἀδιαμενο-
τεῖσι τοῖς ἀναγνωστάσι μόνον, ἡ ίδεια των ἔκεινην εἶνε
ιλαμένην διότι πᾶς· Ἐλλήν γνωρίζουν ἀνάγνωσιν γνωρίζει καὶ
καθηρευόντων. Αλλὰ τοις ἡ ἀνάγνωσις στίχους στήματον εἶνε
τοπαρχικὴ ἀπόλαυσις· ὀλιγίστοις ἀναγνωστούσι· στίχους καὶ
δὲν είναι ἐν τοῖς λαοῖς· διὸ τοισι τοὺς ἀναγνωστάσι στίχους
οι ηγήτης ἐν Ἑλλάδι· δὲν ἀνέρων εἴτε· καὶ διανα ἀναφανήθ
οι τοῖς οὐρανοῖς· τεττάντων βέβαιοι οἱ ἐν τῇ ὅμηλῳ στιχουργούμενες,
οἱ στίχοι του θὰ είναι γεγραμμένοι εἰς καθηρευόντων ὄμεμ-
λα, λαζανῆται γλωσσά.

επράχνομεν τὰ δύλιγα ταῦτα καταδεικνύοντας τὸ ἀληθῆς γλωσ-
τῆγμα τὸ μὲν πάραγον ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ὑπέρου. αὐτὸν καὶ μό-
ρφειαν τὴν ἐπιστήσασθαι τὸν προσογόνον καὶ τὰς μερίμνας τῶν
τοντοῖς δὴ ἡ ἔνστη τῆς γλώσσης εἶναι ή κρητικής τῆς θίνικής
αυτῆς· ἐβλέπεται τοις πρόσφυσι τὸν Ἀθηναῖον, πλέοντας εἰς
λιγανεπιστέρας τοις Αἰγαίου νήσους καὶ θ' ἐκεύσθεται εἰς τα-
λανήν δηκὶ τὴν δημιωρίην δικὶ τὴν καθηρέωνταν, ἀλλὰ τὴν Ἀλ-
ήνη, καὶ τοῦτο μετὰ ἐξήγουνα ἐτῶν ἐλεύθερον ἐλληνικὸν
πρὸ τῶν Ἀλαζανοφύων τούτων Ἐλλήνων καθ' ὅλη προσ-
πόδες τοὺς ἄλλους "Ἐλλήνας, ἔγγραμμάτους οὐδὲν, οἱ θεω-
ρεὶ τῆς θίνικης ἀνθερειάς τῆς γλώσσης εἴτε τῆς θίνικης ἀγω-
νιστῶν κατοπινωνίαν ἀπόδεικνύμενοι παρατηρήσατε· ἀλλ'
θίνωμεν τοὺς παραληροῦντας. Τὸ γλωττικὸν ἔγινεται καθ'
επὶ τούτῳ παρόντος αὐτῆν παρουσιεῖται τὴν πουδοκιτέρων ἁπ-
τικὴν χρήσιμων καὶ τῆς μᾶλλον ἐπωυσιάνθη θερπεῖσις μία
δην ἔστιον ἡ λαζαλμένη γλώσσα εἰς Ἐλλάδι καὶ διὰ τὸν
ηγιενῶς δόλον πολλαπλασιάστησα τὰ σχολεῖα καὶ ἀκέλεατα
τελεκαλούνταν εἴκετο οἱ "Ἐλλήνες ἀλαζίζουσιν εἴτε περὶ δὲ
λώσας ηὔπις ἔσται ή νεοσλαγητὴ μηδεῖς ἀς ἡντρυκῆτὴ διλό-
ν τὸ θέμον δημιουργεῖσθαι αὐτὴν, καὶ τὴν τοιωτάν δημιουρ-
γειαντελούσαν ἐπίστησε καὶ τοῦ κ. Ψυχάρη τὸ Ταξίδι καὶ
Κόντους αἱ Γλωσσικαὶ Παρατηρήσεις, καὶ
Τρικούπη αἱ ἀγρούσιες καὶ τοῦ κ. Σουφῆς στοιχεῖ.

А. Г. Н.

Α ΚΙΔΗΛΑ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΔΡΑΧΜΑ

Τὰ ἐν Λαυρεῖῳ 99 κινδηλα 500δραχμα.

Ο ἀπόστολεις εἰς Λαύρειον ἀστυνόμος κ. Ζώνης, ὃπος ἀνεύθυνε τὴν πεντακοσίουδραχμῶν, ἀπίνακα τὸν Ἀδρεῖνος ἀνακριθῆς προχθέας, περὶ τὸν ἔτι κύρωφει που αὐτὸν, κατόρθωσε μετὰ πολλὰς ἐπείνες· γ' ἀγανακλήψη ταῦτα, περὶ τὰ 500, ἐντὸς τῆς ὁράφος τοῦ αντωποίου του συλληρθέντων πρὸ τῶν μηδὲν ὡς συνεπού της κυλασσοργίας πλαστῶν γράμματιν Ἐμμ., Φαράγγι.

Αἱ ἐνέργειαι τῆς Ἀστυνομίας.
Η Ἀστυνομία, ὡς καὶ γέλει ἐγράφομεν, ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὅπου διεργάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀδρενί τιτανικῆς πόλεως, ἐνδοῦ μὲν οὐδεμίου οἱ ἀρχηγοὶ τῆς μαρμαρίτης τὸν παραχαρακόν, εἰδοποιήσαντες συγχρόνως καὶ τὸν ἐνταῦθα πρεσβύτερον τῆς τολκίας κ. Φεδοποιάνην, δοτὶ πολυτελεῖαν κατέστησαν τηλεχαριτωμούσας· τῇ ιταλικῇ κυβερνήσει τὰς γενομένας ἀποκαλύψεις. επὰ τὰς ἐνέργειας ταύτας, θεωρεῖται πάλιον βεβαῖα ἡ ἔντια αὐλανθήτων κύριος δοκιμή· ταῦτη πολλούς τοις πολιτικοῖς τοις πολιτικοῖς

•Ο ο Κροκεζέας είσις Ιηταέαν

Οὐκ ἔττοι δύναται ὑπερέσθιά την πάντας να γίνεται.